

LÖVÉTEI LÁZÁR LÁSZLÓ

Olvad a fenséges

*A fenséges is elolvadhat, és ez
bánt engem – mondhatnám így,
ahogy mondom is. Egy tavaszi versben
ajánlatos ezt mondani (demonstrálni
az érzékenységet.) Szóval:
csak ez után szabad örüvendezni.*

*Aztán megesik, hogy italomba
jégkockát, homlokomra vizes borogatást
kérek, és már tudom is, melyiket
választom havasok és Riviéra közül.
Szerencsém van, hogy néha
egész jól jön az a természet.*

A döntés nehézsége

B. Cs.-nek

*Nem minthogyha furcsa lenne,
de egy idő óta nagyon hiszek
a személyes varázsbán.
Ilyen gondjaim vannak.*

*Meg olyanok, mint ez a mai nap,
Mert boldog születésnapot kívánok-e,
vagy elkezdek spekulálni
a korra vonatkozóan.*

*De most egy panegirisz is hülyén hangzana.
És már nem lenne személyes ügy.
Márpedig az kellene maradjon,
úgyhogy még gondolkozom.*

1996. jan. 25.

Túlélési manőver

*A föl-földobott követ és a gravitációt
jól kitalálták, s az a helyes,
hogy ezt én is tudjam. Ez pedig akkor
a legkönnyebb, ha mindenféle blódségekkel etetnek.*

*Nagyon tudom sajnálni magam.
Ez pusztán előzékenység, ilyenkor ez
kijár: bizalmat szavazok magamnak,
és szépen elvagyok.*

*Ha nem, nem.
De ez elég ritka.
Velem még nem fordult elő.
Láttam a boldogságot én is.*

